

שזבו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קכ"ב
פרשת פקודי - החודש
כ"ח אדר תשפ"ה

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
18:20	18:35	18:29	18:40
19:33	19:35	19:34	19:34
20:13	20:10	20:12	20:12

הזמנים לפי לוח צימנים לבניה

מאת מוריני
הרב שליט"א

להתחיל לשיר ולנגן

"וַיַּעֲשׂוּ פַעַמְנֵי זָהָב טְהוֹר וַיַּתְּנוּ אֶת הַפַּעַמְנִים בְּתוֹךְ הָרַמְנִים" (שמות, פקודי, ל"ט, כ"ה)

רואים נסים ונפלאות, כל הבריאה רוצה להגיד שירה ולרקד רקודים. צריך שירה על כל גס וגס חזקה המלך וסיעתו וכל הסנהדרין אחרי שראו כאלה נסים לא רצו להגיד שירה. מנין לכלם? אחרי זה אומר המדרש דבר עוד יותר קשה. אפילו משה רבינו וששים רבוא שראו כאלו נסים לא אמרו שירה על כל הנסים. חוץ משירת הים ושירת הבאר לא אמרו שירה. כי היו עוד נסים, היה את מלחמת סיחון ועוג, על שם הוריד להם מן, היו בלי סוף נסים. רק פעמים אמרו שירה, פעם אחת שירת הים "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים" (שמות טו, א) ופעם שניה שירת הבאר, "אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר עננו לה" (במדבר כא, יז). אבל על כל הנסים לא אמרו שירה.

זה גנאי לצדיקים שלא מודים לה' על כל דבר

מה, רק כשאדם שותה הוא שר, אבל כשאדם אוכל הוא לא שר? לא אמרו שירה על המן. אם עם ישראל היו אומרים שירה על המן, שירה על השלל, היה שפע פרנסה לכל הדורות. זה גנאי לכל הצדיקים, לכל הששים רבוא שהיו בזמן משה רבינו על שלא אמרו שירה על כל גס וגס. לא אמרו את המלה "ברוך" עד שבא יתרו ואמר "ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים" (שמות יח, י).

חשבו שגס זה דבר טבעי

וגם על זה היה צריך לשיר

אז השפת אמת מסביר את זה (בתורא, בשיעורי של פסח) שלצדיקים הנסים זה דבר פשוט אצלם, הם רואים את הנסים. מי שאמר לשמן שידלק, יאמר לחומץ וידלק (תענית כה). מה ההבדל בין חומץ לשמן? בשבילם זה אותו דבר. אומר השפת אמת בשם החדושי הרים, חזקה אומר: אצלי זה היה דבר טבעי, אני הייתי בטוח שיהיה גס. אז אם זה כזה דבר טבעי למה הוא נגעש? כי על כל גס צריך להגיד שירה, אפילו שאצלך זה דבר טבעי אתה צריך להגיד שירה.

אתה צריך להגיד שירה אפילו שאתה בטוח שיהיה גס, כמו הבעל שם טוב שהיה בטוח שיהיה גס, אף על פי כן הוא אמר שירה. והוא שר במשך כמה שעות: "לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו".

להגיד שירה ולהתפעל מכל דבר, מכל רגע חדש, כי הכל גס

אומר המגלה עמקות, אדם צריך כל הזמן להגיד שירה, כי חייב להגיד שירה, אפילו שאצלם הנסים זה דבר טבעי, והוא יודע שהם גיעו, הוא צריך תמיד להתפעל, תמיד להתלהב, תמיד לרקד, תמיד לשיר ולהתרגש בכל החדמנות. לא להגיד: זה טבעי, זה קרה, זה רגיל. אין, כל יום זה גס חדש, כל רגע זה גס חדש, כל שניה זה גס חדש. באמת אומר השפת אמת, כל רגע זה יהיה שיר של אמונה. באמת צריך להתגבר. השפת אמת אומר את זה, ואנשים אפילו לא יודעים את זה.

האדם ר' מגור נסע יחד עם ר' אהרן מדושינסקי, הוא שואל אותו: מה הפרוש מה שהגמרא אומרת (סנהדרין דף צ"ד, ג). תנא משום רבי פפסי, גנאי הוא לחזקתו וסיעתו, שלא אמרו שירה, עד שפתחה הארץ ואמרה שירה, כשרואים נסים, רואים נפלאות, הבריאה רוצה להגיד שירה. אז כלם רצו להגיד שירה, כל הבריאה רצתה להגיד שירה, הארץ רצתה להגיד שירה. שגאמר "מכנה הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק". כיוצא בדבר אתה אומר "ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם". זמירות ותפילות בשביל הצדיק, כלם רוצים לשיר לנגן ולרקד.

כל תנועה של הצדיק כואבת לרשעים

הרי כמו שדוד אמר לדואג האדומי: "מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום" (תהלים נב, ג), הוא אמר: למה דוד מנגן בכנור, זה לא הוגן, דוד הוא מורד במלכות. אמר: ואתה הונג? אומר ר' מנחם מנדל משקאלוב, "מה תתהלל ברעה הגבור", אתה עצמך אמרת: נשחט את כלם. רקדת, שמחת: אני הרגתי את אנשי דוד, הרגתי את אויבי שאול, לחמתי במורדים במלכות. הוא עצמו הרג את נב עיר הכהנים כמו ידיו. אבגר לא רצה, אף אחד לא רצה. אמרו: אפילו שאול המלך בעצמו יהרג אותנו, אנחנו לא נושעים בכהני ה'.

הרשעים דוקדים ושמחים על הרע שהם

מצליחים לעשות

"מה תתהלל ברעה הגבור", דוד אמר לדואג: אתה עשיתי רעה, השחתת את "נב עיר הכהנים" (שמואל א' כב, יט) אחר כך הלכת רקדת, שמחת. עשיתי מסבה

כמו שעשו עשה מסבה (ספורי מעשיות מעשה י"א מנגן החוכא). עשה סעודת הודיה, שחט את אויביו, נפטור מהכהנה של דוד, דוד אמר עליו: "מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום". כשדוד רוקד יש לך טענות עליו. אבל אתה עכשיו גם רוקד, גם הרשעים קשה עושים רשע הם רוקדים, קשהם הורגים ורוצחים או מתעללים במישהו זה השמחה שלהם. וכל יצר מחשבת לבם רק רע כל היום, כל יצרם לחשב רע, "הוות תחשב לשונך כתער מלש עשה רמיה" (תהלים נב, ד), תחשוב רעה כל היום ואחרי זה אתה גם רוקד.

זה לא חכמה שמישהו אחר יאמר שירה

"ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישיבם בבקר והנה כלם פגרים מתים" (מלכים ב' יט, לה). כתוב (נלקוט שמעוני פרק ט רמז תט"ז): שהארץ רצתה להגיד שירה, ה' אמר: לא, שחזקה גיד שירה. הארץ אמרה: רבנו של עולם, אני אומרת שירה לפניך תחת צדיק זה ועשהו משיח. אשירה, ראו כאלה נסים, גם הארץ ראתה נסים, היא אמרה: גם אני רוצה להגיד שירה. אמר ר' תנחום: בקש הקדוש ברוך הוא לעשות את חזקתו משיח, ואת סנהריב וגו' ומגו. אז מדת הדין אמרה לה: למה את דוד לא עשית משיח? חזקה לא אמר שירה, רק הארץ אמרה שירה. פתחה הארץ ואמרה שירה: אני אגיד שירה במקומו. לא, הוא צריך להגיד שירה, אי אפשר להגיד שירה במקומו.

שו"ת לשולחן שבת דין גרימת הדליקה

מזוודה שנשרפה מתנור

היה שם חמה חייב, ונחלקו שתי תירוצי התוס' אם נחשב מעשה נזק בידיים כדין אשו משום חיציז או שכיון שהחמה הגיעה אחר כך לא נשב מעשה בידיים וחייב כדין אשו משום ממונו. ולכן גם כאן שהניח מגבת באופן שסו התנור להדלק נחשב מזיק בשוגג.

אכן, זהו לגבי המזוודה עצמה. אבל לגבי תכולת המזוודה יש פטור של טמון באש, וזה תלוי בשתי תירוצי התוס' שאם זה

נזון כמעשה בידיים נפסק בשו"ע סי' ת"ח שחייב גם על טמון אל לתי ה' פטור על טמון, ודעת הרמב"ם שגם

באשו משום חיציז פטור על טמון, ודעת הגר"ש היימן בחי' (סימן י"ד) שיש לפטור מספק שהמוחזק יכול לסמוך על שיטת הרמב"ם, ודעת החזו"א ב"ק (סי' ב' סק"ו) שאין לפטור את המזיק בטמון כיון שלא נזכר דעתו בשו"ע, גם הכריע החזו"א כתי' ה' של תוס' להלכה שאין להחשיבו כמזיק בידיים. ויש להוסיף שדעת הברכת שמואל שאף שמבואר בגמרא שטמון באש פטור מ"מ חייב המזיק לפצות את הניזק לצאת ידי שמיים, והחזו"א סי' ב' כתב ד"ל שגזירת הכתוב לפטור אף בדיני שמיים. (הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה נאות שמחה - מודיעין עילית).

שאלה: מעשה בישיבה גדולה שאחד מחברי החדר הפעיל את התנור שידלק בשעה מסוימת ע"י שעון והגיע חבר נוסף וראה את התנור כשהוא מכובה והניח את המגבת שלו ע"ג התנור, וכאשר התנור נדלק המגבת התחילה לבעור ונשרף מזוודה של אחד מחברי החדר עם כל תכולתה שכללה מצלמה ונגן כשרים וחולצות יקרות ועוד חפצים אישיים, ובסיעתא דשמיא כיבו את החשמל והצליחו לכבות את השריפה.

כעת השאלה, מי חייב לשלם האם מפעיל התנור או שמה מניח המגבת שהוא גרם לאש לפרוץ?

תשובה: הגדון מרוכב ככל דיני ממונות שהם כמעין הנובע, ונבאר הצדדים בזה כמוכן לא להלכה כי הדבר יכול להשתנות בכל שינוי קטן בפרטי המעשה.

בעל התנור שהפעיל אותו פטור כיון שלא היה נדלק ממנו אש אם לא היו מניחים עליו מגבת, ואותו שהניח המגבת יש לחייבו מאחר שע"י שהניח מגבת גרם לדליקה, אף שבשעה שהניח את המגבת היה התנור במצב מכובה, מבואר בתוס' סנהדרין עז.

שמי שהביא אדם למקום שסוף חמה לבוא ומת אף שהניחו עדיין לא

סיפור לפרשה

התפילין בראש חודש

"באחד לחודש" (שמות, פקודי, מ', י"ז)

רבינו הקדוש נענה פעם ואמר, כי מכיר ויודע הוא הוא שמצוי סופר אחד גדול ונעלה הכותב תפילין ומזוזות בקדושה יתירה. רצוי מאוד כי אנשיו יזכו לפרשיות הקדושות של התפילין כתובות בידי אותו סופר. מי הוא סופר זה - לא חפץ רבינו לגלות, ונימק את דבריו, כי כאשר דברי השבח מפי רבינו יגיע לאזניו יפול חלילה לגאוה, והדבר זיק לו מאוד.

המגיד מטרוביץ בשמעו את הדבר, נכנס אל רבינו לשאול יותר פרטים על אותו סופר. רבינו גילה למגיד, כי הוא מתגורר בעיירה קרובה לעיר ברבניץ, לא חשב המגיד רבות, ונסע לאותה עיירה, לחפש את הסופר החשוב. הגיע המגיד לעיירה, ונתקבל בכבוד ובחיבה על ידי תושביה. המגיד החל מיד להתעניין אצל התושבים על אודות הסופר החשוב הגר בתוכם. אך מה השתומם בשמעו מפי התושבים כי סופר זה איש פשוט הוא מאוד, ובעיירה זו מצויים סופרים העולים עליו לאין שיעור.

לא קיבל המגיד את דעת התושבים על אודות הסופר, דברי רבינו - קדושים היו אצלו, וידע היטב כי מה שחזה רבינו בעיניו הקדושות לא יודעים הם, ולכן ביקש שיוורו לו את הדרך לבית הסופר הנזכר. בהיכנס המגיד לבית הסופר, התגלתה לפניו הדלות במעדרומיה, בית ישן וחרב, רהיטי הבית המעטים שבורים ונתוצים, והעוני זועק מכל פינה ופינה. הסופר עצמו בעל הבית, עמד בפנים מופנות אל הקיר ולא השגיח כלל בנכנסים. המגיד ניגש אליו, ברכו לשלום ובקשו לכתוב בעבורו פרשיות. הסופר מאן, וכדי להיפטר מן ההצעה ביקש עבור המלאכה סכום גדול מאוד - ריגיש שלם.

המגיד לא נרתע מן הסכום הנדרש. על אתר שלף את הסכום ומסרו לסופר. ראה הסופר כך, וביקש מהמגיד לבא ליטול הפרשיות כעבור שלושה ימים. בזמן הנקוב, בא המגיד לבית הסופר ומצאו כבראשונה - עומד ופגיו מופנות לקיר. הסופר לא הביט כלל במגיד ומסר לו את פרשיותיו.

כאשר שב המגיד אל רבינו עם הפרשיות בידיו, שמח רבינו כמוצא שלל רב. הוא החזיק את הפרשיות בחביבות רבה ולא פסק מלשבחן. שמחה רבה שמח על אשר זכה לתלמידו החשוב לרכוש לו את הפרשיות החשובות האלה. רבינו ציווה על המגיד להתעטר בתפילין אלו רק ב"ראש חודש" מפני חשיבותן הרבה.

חנוך לנער

הרה"ג פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'לגדל' על חינוך ילדים

נוני עצמו

עצמית, כשבצעם כל הכעס הוא על עצמו, כי החיסרון שבחברו מזכיר לו את החיסרון שבו עצמו. יהיו שיתעורר 'הפך' על הפך: לא די שהם מדחיקים את המום שבעצמם ואינם מטפלים בנגע האישי שבהם, הם מרגיעים את מצפונם כאילו כלום נגעתי, כאילו היום כלום לא מקפידים על כך, ועוד כל מיני סיסמאות נבובות על זו הדרך. חז"ל מגדירים זאת: "כל הפוסל במזמו פוסל" (קדושין ע"א).

אדם מתבייש בחסרונותיו ולא רוצה שיוזכרו לו אותם, אבל בו בזמן הוא גם מרגיע את מצפנו ע"י שהוא מאשים את האחרים בחיסרון שבו הוא עצמו לוקה, כאילו בא ואמר: לא רק אני לקוי בתחום הזה, כלם כאן סובלים, מדובר בבעיה נפוצה... כללו של דבר: אם חיסרון שיש בזולת מעסיק אותנו, בהכרח שאנו לוקים באותו חיסרון עצמו, שאם לא כן - לא היינו מעסים כל כך!

לקוי במידה מסוימת, או לחילופין אדם שהיה שקוע בתאוה אסורה, ולאחר עבודה כבש את היעד והצליח להתעלות ולהתגבר ולהתקדם, כשהוא רואה מישהו שעדיין שקוע בבעיה - מטבע הדברים הוא אינו סתם עליו ואינו מבטל אותו, הוא רק מרחם, מזדהה עם הקושי, ומקסימום מנסה ללמדו מניסיונו האישי איך לצאת מהתושך.

כי מי כמוהו יודע ומבין עד כמה קשה להתגבר. לעומתו, אדם שעדיין שקוע בבעיה, וההתמדהות האישית שלו עם החיסרון היא רק על ידי הדחקה - כמדיניות בת היענה: אם אני לא רואה ולא חושב, במשך הזמן זה יעבור מעצמו - אדם כזה, שעדיין לא ניסה לעבוד על עצמו, והוא מזהר לא להגיע לסף תסכול שיחייב אותו לשנות כיוון, כשהוא יתקל בחבר הלקוי באותו החיסרון ממש - הוא יגיע לכלל כעס! הכעס הזה הוא כעס של תסכול, של חוסר נוחות, של בישה

אחת האמדות המפורסמות ביותר מאוד שבעת הימים, הבעל שם טוב הקדוש, שכל החסרונות שאדם רואה חוץ - כלומר החסרונות שהוא רואה בחוץ, אצל הסובבים אותו, הינם מנגעי עצמו - עצם ראיית החיסרון היא הוכחה שהגע קיים בו עצמו, שאם לא כן, לא היה שם לב לחיסרון בזולת רעיון זה דודש ביאור. לכאורה, יהיו שיאמרו שהחפץ הוא הנסן, אם החיסרון מרגז אותי ומפריע לי, כנראה אני לא שם...

שהרי מה מפריע לי כל כך חסרונות של הזולת, אם אני עצמי עדיין איני מוחזק? יהיו שיגידו שיש כאן עניין סטולי, שמשמים מנסים לעורר את האדם, על ידי שמראים לו אצל השני חיסרון דומה לשלו, מתוך ניסיון לעוררו. אבל המתחבן בספרים יראה, שאין כאן עניין סטולי כלל. העניין עובד על העיקרון הפשוט של סיבה ותוצאה. מה? כך אני נראה? נסבד את הדברים: אדם שבעבר היה בעל חיסרון, אדם שבעבר היה

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

בני הקים עסק יחד עם אחיו, ככל שהזמן עבר, חילוקי דעות החלו לצוץ ביניהם. בסופו של דבר, המצב הידרדר עד כדי כך שהם נאלצו לערב עורכי דין והחלו להכין תביעות אחד נגד השני. אני עצמי הרגשתי בין הפטיש לסדן. לא ידעתי איך לפתור את הסכסוך. ואז, ביום אחד, בני הביא הביתה את עלון "שובו בנים" כשקראתי את סיפורי הישועות שבו, נפל לי האסימון – זה לא סתם הגיע אליי. הרגשתי שזה רמז משמים, והחלטתי לעשות מעשה. **תרמתי עבורם פדיון נפש למוסדות הקדושים** ותוך זמן קצר, בסייעתא דשמיא, לאחר עימות בבית המשפט, הם הצליחו להגיע להסכמות. הם לחצו ידיים, שמו את המחלוקות מאחוריהם, והשלוס חזר למשפחה!

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?
חייג: 037.148.148 שלוחה 2

הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל ב"ר מאיר מאפטא זצ"ל בעל ה'אוהב ישראל' | ה' ניסן תקפ"ה

רבנותו הראשונה הייתה בעיר קאלבסוב שבגאליציה, ושם נתהפך לחסיד בהשפעתם של הקדושת לוי מבארדיטשוב והרה"ק ר' משה לייב מסאסוב שבקרו בקאלבסוב, ונסיעתו הראשונה כחסיד הייתה אל הרה"ק ר' מיכל מזלאטשוב. אחר כך נסע בקביעות כתלמיד מן השורה להרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זצ"ל, ונחשב לאחד מארבעת התלמידים הגדולים של הרה"ק אלימלך מליז'ענסק אשר קבלו את כחותיו: החוזה מלובלין קבל את פת הרה"ק, המגיד מקאזניץ את פת הלב, הרה"ק רבי מנדל מרימנוב את הנשמה שבפנים, והרה"ק מאפטא את פת הפה. האריך ימים ונחשב לזקן צדיקי דורו.

בשנת תק"ס נתקבל כרב בעיר אפטא ועל שמה נקרא. בשנת תקס"ט עבר לכהן כרב בייאסי, ובשנת תקע"ג עם פטירתו של הרבי ר' ברוך ממעזבוז עבר מייאסי למעזבוז. מקבל שאמר שהמזליק נר לטובת נשמתו יעשה לו טובה.

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו דג' בנשיאות מדינת דורב שליט"א

שבת התאחדות

תלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון'

השבת נועם הנשמות

המלמדים החשובים שיאותו כל אחד בתורו להעניק כלים וטיפים מניסיונו העשיר במלאכת הקודש.

בסעודת צפרא דשבתא נאם המפקח הרב יצחק סנקביץ שליט"א, ששח בהתרגשות על התקדמותו והתפתחותו המטאורית של הת"ת, ועד כמה מרגש לראות איך שבשנים האחרונות מושם עיקר הדגש על ידי ההנהלה והמפקחים בהוספת סדרי לימוד והעמקת החדרת הערכים וקנייני התורה,

ברמה גבוהה בגדר של למעלה מדרך הטבע. לאחר מכן כווד לשאת דברים מנהל המוסדות הרב נתן חנניה שליט"א שבהתרגשות רבה הביע את שמחתו לראות למעלה מ-50 אנשי צוות מובחרים שבעם, שבאים מידי בוקר במסירות אין קץ לעבודת הקודש, ומתמסרים ומעניקים לתלמידים את כל כולם.

כמו כן שיבח הרב חנניה את צוות המפקחים שעובדים יומם ולילה כפשוטו למען שגשוג והצלחת התלמוד תורה בכלל, וכל תלמיד ותלמיד בפרט. בסוף דבריו פירט המנהל היקר את השתלשלות העניינים מעת ה'ראשיתך מצער' ימי ההקמה ועד עתה בס"ד, וסקר בפני המלמדים את התקדמות לקראת בניית הבניין החדש הגדול והמפואר לתלמוד תורה שבסייעתא דשמיא גדולה מתקדם בצעדי ענק.

נשא עוד דברים אורח הכבוד מנהל ישיבות חכמה ודעת הרב נחמן אדרי שליט"א, שבדבריו הפליא לתאר את האחדות הנושבת בין כותלי הת"ת, הרב אדרי אף אמר שהוא מתפלא בכל פעם מחדש לראות את צוות הת"ת ממשי, שמתנהלים כבני משפחה אחת שחושבים ודואגים אחד לשני.

צוות התלמוד תורה מסר ברכות לרוב על ראש המלמדים היקרים, הרב חיים משה גוטמן הרב ישראל טייטלבוים והרב אברהם דנציגר שבמסירות עילאית ארגנו וניהלו את השבת וימי הגיבוש בצורה מקצועית ויעילה, מתוך חשיבה על כל פרט ופרט למען רווחת ותועלת המלמדים, והנאם המושלמת.

תעמוד להם הזכות לעד.

המפורסמות אינן צריכות ראייה. למותר לציין את עבודתם בקודש של הצוות החינוכי בתלמוד תורה 'נחמת ציון' במהלך השנה כולה. החל מההנהלה הרוחנית, המפקחים, המלמדים, העוזרים והסייעים וכל מי שיד לו בהנחלת הערכים והקניית לימוד התורה הקדושה ועיצוב דמותם של התלמידים היקרים.

כאות הוקרה ולשם צבירת כוח יצא כל צוות התלמוד תורה בשבת קודש 'ויקהל' לימי התרעננות והתחדשות בצוותא חדא, לצד קבלת כלים חדשים, עצות וטיפים להתייעלות עבודת הקודש.

ביום חמישי אחה"צ יצא הצוות כולו אל עבר העיר טבריה למתחם מיוחד שהוכן לקליטתם ועריכת סדרי השבת בהתעלות. עם הגעתם המתינה להם במקום ארוחה דשנה כיד המלך, את הארוחה הנעים הרב אהרן וינטרוב שבתכנית מיוחדת הפליא לשמח את הצוות ולרגש אותם עד דמעות בסיפורים והמחשבות ממשיות משדה החינוך ותחומו עבודתם. את התכנית ליווה בכלי זמר הרב נתן גודס מבחירי צוות התלמוד תורה.

לקראת חצות ליל יצאו המלמדים לשפוך שיח בציון קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, בתפילה ותחנונים להמשך הצלחתם הגדולה בעבודת הקודש. בבוקרו של יום השישי התפללו המשתתפים תפילת שחרית בציונו הקדוש של התנא רבי מאיר בעל הנס, ולאחר ארוחת בוקר פנו לעוד שלל תוכניות מגוונות ומעשירות.

השבת נערכה בהתאחדות והתרוממות מופלאה שאין לשער ואין לתאר. מיד עם כניסת השבת, בין תפילת מנחה לקבלת שבת נשא דברים מפקח אחה"צ הרה"ח ר' פנחס דוידוביץ שליט"א, ששיבח את הצוות וחייד בפניהם את הכללים ונעלי הת"ת לצד הדגשים חיוניים לניהול התקין של הת"ת.

במהלך סעודות השבת שהוגשו כיד המלך נשמעו זמירות וניגונים, ודברי תורה וחיזוק מפי רבים מצוות הת"ת.

ראשון הדוברים היה המפקח היקר הרב שמואל בוקרצקי שליט"א שדיבר בגודל מעלת שבת ההתאחדות של הצוות, ואף ביקש מכלל

מבחן מסלול הוראה - בכולל ברסלב ל'הוראה ודיינות'

השלמים, בביאור מקיף לדברי הראשונים ופסקי הלכות האחרונים. האברכים הפגינו ידע רב שלטו בחומר הרב באופן יוצא מן הכלל.

מה נהדר היה עת הצטרפו למבחן, אברכים נוספים מבוגרי הכולל אשר למדו הלכות אלו במסגרת הכולל בשנים עברו וקידשו שם שמים ושם ברסלב בעולם. הרב הברפלד שליט"א הביע את התפעלותו המרובה מדיעת האברכים, ואף עודדם לחזור שוב ושוב ולשנן את תלמודם, כדי להטמיע את התורה הקדושה לבל ישתכח ח"ו מאומה מתלמודם.

אורב ה' שערי משפט: גם אברכי הכולל שלומדים במסגרת 'חושן משפט' עמדו השבוע בכור המבחן אף הם אצל הרב הברפלד שליט"א, על הלכות 'נוקי שכנים' שבחלק חו"מ. ובעז"ה במהלך השבוע הקרוב הם עתידים להבחן אצל עוד רבנים ודיינים, לשוחח בדברי תורה ולאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

לאחר חג הפסח מתעתדת הנהלת הכולל לקיים מעמד כבוד התורה וחלוקת תעודות הוקרה מהרבנים הבוחנים שליט"א, לאברכים היקרים שנבחנו במסלול ההוראה ולאברכים שנבחנו במסלול דיינות לעודדם, לחזקם ולאמצם בהתעלות ושקידת התורה.

הזרעים בדמעה ברינה יקצורו: לאחר שעמלו במהלך השנים האחרונות ויגעו בלימוד הלכות טהרה החמורות שביו"ד חלק ב', ערכו אברכי כולל ברסלב להוראה ודיינות חזרה מקיפה שארכה כשנה, בה שינו וחזרו על לימודם תוך עמידה במבחן יסודי מידי חודש בחודשו אצל ראש הכולל הרה"ג הרב נחמן כהן שליט"א.

עם סיום שנת החזרה, התקיימה בחודש האחרון חזרה מהירה ו'נעילה' לכל החומר הנלמד, כאשר האברכים החשובים שליט"א זוכים לקצור את פירות עמלם ולעמוד בכור המבחן אצל הרה"ג הרב יהושע בריזל שליט"א רב חסידי קרלין סטולין בגבעת זאב. במבחן שנערך קרוב לשעתיים הפליאו האברכים בידיעתם ושלטתם בהלכתא, הרב בריזל הידוע בבקיאיותו העצומה ובהירותו המופלאת בכל חלקי השו"ע, הביע את התפעלותו העצומה מפסגות ידיעת התורה אליהם העפילו האברכים.

מחיל אל חיל. אברכי הכולל היקרים התייצבו למבחן נוסף אצל הרה"ג הרב אלכסנדר הברפלד שליט"א, הרב הברפלד ערך מבחן פומבי ושאל מעמיקות החל מהשו"ע ונושאי כליו - שו"ט וט"ז, ועד האחרונים המובאים על סדר השו"ע - פתחי תשובה ותורת

מוסדות התורה והחינוך
נחמת ציון 'ברסלב' שובו בנים
בנשיאות מורנו הרב שליט"א

מגבית במחצית הפסח

תשפ"ו

אשר תחולק בערב החג למאות האברכים השוקדים על
דלתי התורה בכוללי האברכים שע"י מוסדות התורה
והחינוך נחמת ציון ברסלב

לוקחים חלק במצווה גדולה
זו שגם להם יהיה את צרכי החג

תורמים 488 ש"ח
החזיר את החג

הוצאתי. והצאתי. וגאלתי. ולקחתי. • תורמים כעת למגבית פסח
חייגו כעת 03.7.148.148 שולחן 2
או אצל הר"ר אהרן שושן בדוכן באולם התפילות • ניתן לתרום בעמדות נדרים כלום מוסד 7000338

ישיבת הכמה ודעת
ברסלב
ע"ש מוה"ר"ר מנחם מנדל זצ"ל

לכני עליה מצוינים
בנשיאות מורינו
הח"צ רבי אליעזר ברלנד שליט"א
יורשלים עירי"ק

כ"ד אדר תשפ"ו

הודעה חשובה

הגנו בזה להודיע ולבשר לציבור אנ"ש כי בעזרת ה' יתברך
נפתחה ההרשמה לישיבה גדולה
לשנה"ל תשפ"ו

הישיבה נמצאת במתחם בית מדרשוני בעיר עתיקה
סמוך ונראה למקום המוקדש.
בישיבתנו ניתן דגש על: יראת שמים בהווי חסידי,
מידות טובות, לימוד גמרא בעיון ובעמקות.
המבחן: על 3 דפים גפ"ת ומפרשים.
לפרטים והרשמה ניתן להתקשר למזכירות הישיבה: 073-789-2532
וכן במייל: a5346851@gmail.com

ניתן להעביר טפסי רישום עד יום א' ח' ניסן תשפ"ה.
בברכה שנוכה לראות נחת מכל צאצאינו
הנהלת הישיבה

*ניתן לקחת טפסים וכן להעבירם במזכירות הישיבה והת"ת.

מצל טוב להר"ר נחמן נקש הי"ו להולדת הבן מצל טוב להר"ר יוסף חיים קרוה הי"ו להולדת הבת	מצל טוב להר"ר נחמן בהר"ר נתן ספין הי"ו להולדת הבת	מצל טוב להר"ר נפתלי בהר"ר אברהם חלבי הי"ו להולדת הבת	מצל טוב להר"ר נחמן בהר"ר נתן אדרי הי"ו להולדת הבת	מצל טוב להר"ר חגי הלוי הי"ו להיכנס בנו הבה"ח שמואל איזיקי נ"ו לעול תורה ומצוות	מצל טוב להר"ר נחמן בהר"ר רפאל בן הרוש הי"ו לאירוסיו בנו הבה"ח נתן נ"ו עם בת הרה"ר נחמן בהר"ר אברהם חלבי הי"ו
---	--	---	--	---	---

מוסדות ברסלב נחמת ציון

תלמוד תורה וגני בנים נחמת ציון	ישיבה חכמה ודעת	ישיבה גדולה	ישיבה נפשו	ישיבת מתחברים בעבודת השם	כולל אברכים העתיקה	כולל ברסלב להוראה ודיינות	כולל אברכים שערי הוראה	התאחדות האברכים	גני בנות וגני שפה נחמת ציון	בית ספר באר מרים בית יעקב	סמינר נתיבות בית יעקב	חברת מתמידים לילדים	פעילויות עזרה וחסד בקהילה
--------------------------------	-----------------	-------------	------------	--------------------------	--------------------	---------------------------	------------------------	-----------------	-----------------------------	---------------------------	-----------------------	---------------------	---------------------------